இணைப்பு I

[42-ம் பக்கத்தில் உள்ள அடிக் குறிப்பைக் காண்க]

1969-70 பாசனத் துறைக்கான மானியக் கோரிக்கைகள்.

மாண்புமிகு சட்டமன்றப் பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரைக்கு இணங்க கோரிக்கை எண் 26—"பாசனம்" என்னும் தலைப்பின்கீழ் ரூ. 9,11,07,800-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசிற்கு மானியமாக அளிக்குமாறு வேண்டிக் கொள்கிறேன்.

மேலும் ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரைப்படி கோரிக்கை எண் 41—பாசன மூலதனச் செலவு ரூ. 7,60,25,100-க்கு மேற்படாத தொகையை மானியமாக அரசிற்கு வழங்குமாறும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தற்போதுள்ள பாசனத் திட்டங்களைத் தக்க முறையில் பேணி வருவதற்காகவும், அவற்றிலிருந்து பெருமளவு பயன்பெறும் பொருட்டு, அவற்றை விரிவுபடுத்துதல், மேனிலைப்படுத்துதல், பேணி வருதல் ஆகியவற்றிற்கான செலவும், வெள்ளத்தாலும், புயலாலும் சேதமடைந்த பகுதிகளைச் செப்பனிடும் பணி முதலியவற்றிற்கான செலவும், "கோரிக்கை 26—பாசனம்" என்ற மானியத்திலிருந்து பெறப்படும். நிறைவேறி வருகிற அல்லது நடப்பாண்டில் மேற்கொள்ளப்படும் புதிய பாசன வேலைத்திட்டங்களுக்காக ஆகும் செலவினங்களின் பெரும் பகுதி கோரிக்கை 41—பாசன மூலதனச் செலவு என்ற மானியத்திலிருந்து ஏற்கப்படும். வருவாய்த் துறையினரின் கண்காணிப்பில் உள்ள சிறு பாசன வேலைகளுக்கான ரூ. 73,02,900 மானியமும் கோரிக்கை 26-ல் அடங்கியுள்ளது. பாசனப் பணிகள் இயல்பான கட்டமைப்பிற்கும், ஆக்கத்திற்கும் வேண்டப்படும் பணியாட்கள், கருவிகள், பொறிகள் இவற்றின் மொத்தச் செலவுத் தொகை 28-வது கோரிக்கையின்கீழ் வருகிறது. பாசனச் செலவின் ஒரு பகுதியான ரூ. 1,03,80,900 கோரிக்கை 26—பாசனம் என்பதன் கீழ்ச் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

1969-70-ம் ஆண்டில் பாசனத்திற்கெனச் செலவிடக் கருதியுள்ள மொத்த மானியத் தொகை ரூ. 16,71,32,900 ஆகும்.

காவிரி, அமராவதி, பவானி, பெரியாறு, தாமிரவருணி, கோதையாறு ஆகிய ஆறுகளின் நீர்கோள் பகுதிகளில் ஜூன் திங்கள் இரண்டாவது பகுதியில் இயல்பாகத் தொடங்க வேண்டிய தென் மேற்குப் பருவ மழையும் மிகவும் காலங் கடந்தே பெய்யத் தொடங்கியது. காவிரி நீர் கோள்பகுதியில் ஏழு சத வீதம் மழை குறைவாகப் பெய்தது. பவானி நீர் கோள் பகுதியில் 23 சத வீதம் மழை குறைவாகப் பெய்தது. பெரியாறு நீர் கோள் பகுதியில் மழை 4 சதவீதம் அதிகமாகப் பெய்தது. மேட்டூர் நீர்த் தேக்கத்தில் 11 சதவீதமும், பவானி சாகரில் 41 சதவீதமும், பெரியாறு ஏரியில் 10 சதவீதமும், பேச்சிப்பாறை நீர்த் தேக்கத்தில் 23 சதவீதமும் குறைவாகத் தண்ணீர் சேர்ந்தது. இக் காலத்தில் அமராவதி நீர்த் தேக்கத்தில் இயல்பாகச் சேரக்கூடிய நீரின் அளவை விட 2 சத வீதமும், பெருஞ்சாணியில் 22 சதவீதமும், பாபநாசத்தில் 31 சதவீதமும் அதிகரித்தது. தென்மேற்குப் பருவ மழை தாமதமாகப் பெய்ததால் மேட்டூர் நீர்த் தேக்கம், பெரியாறு பாசன ஏற்பாடு, கோதையாறு பாசன ஏற்பாடு ஆகியவற்றில் பாசனத்திற்கு நீர் விடும் தேதி தள்ளிப் போடப்பட்டது. வீடூர் நீர்த் தேக்கத்தில் ஆண்டு முழுவதும் குறைந்த அளவிற்கே நீர் இருந்ததால் இந்த நீர்த் தேக்கத்திலிருந்து பாசனத்திற்கு நீர் விட முடியவில்லை. 26,270 ஏக்கர் பரப்பளவுள்ள நிலங்களில் கூடுதலாகப் பயிர் விளைவிப்பதற்காக, கிருஷ்ணகிரி, சாத்தனூர் நீர்த் தேக்கங்களிலிருந்து, தனியாகத் தண்ணீர் விடப்பட்டுள்ளது.

[1969 மார்ச் 17

நடப்பு ஆண்டில் குறிப்பாக, வடகிழக்குப் பருவ மழை பொய்த்து விட்டது. காவிரி, பவானி, அமராவதி, பெரியாறு, கோதையாறு ஆகிய ஆறுகளின் நீர் வரவுப் பகுதிகளில் வடகிழக்குப் பருவ மழை பெரிதும் தவறிவிட்டது. காவிரி நீர்கோள் பகுதியில் 64 சத வீதமாகவும், பவானியில் 72 சதவீதமாகவும், பெரியாற்றில் 31 சத வீதமாகவும் மழையின் அளவு குறைந்தது. இதனுல் நீர்த் தேக்கங்களுக்கு வந்த நீரின் அளவும் குறைந்தது. இப் பற்ருக்குறை மேட்டூர் நீர்த்தேக்கத்தில், 36 சத வீதமாகவும், பவானி நீர்த் தேக்கத்தில் 54 சத வீதமாகவும், பெரியாறு நீர்த் தேக் கத்தில் 35 சதவீதமாகவும் பேச்சிப்பாறையில் 26 சதவீதமாகவும், அமராவதி நீர்த்தேக்கத்தில் 49 சதவீதமாகவும் பாபநாசத்தில் 21 சத வீதமாகவும் இருந்தது. பெருஞ்சாணியில் மட்டும் இயல்பாக, வரக்கூடிய அளவைவிட 13 சதவீதம் அதிகமாக இருந்தது.

இந்த ஆண்டு வடகிழக்குப் பருவ மழை பொய்த்ததால் பவானி சாகரின் கீழுள்ள இரண்டாம் முறை ஆயக்கட்டிற்குப் பாசன வசதி அளிக்க இயலவில்லை. மேட்டூரில் கிட்டிய குறைந்த தேக்க நீரைச் சிக்கனமாகவும், மிக்க பயனுறுவகையிலும் வழங்கிப் பங்கிடு செய்ய வேண்டியிருந்தது. அப்பொழுதுதான் வளர்ந்துவரும் பயிர்கள் நன்கு வளர்ந்து விளையும் நிலையை அடைய முடியும். இம்மாதிரியான இடர்ப் பாடுகள் பெரியாறு, அமராவதி நீர்த்தேக்கங்களிலும் ஏற்பட்டன, இதனை தீர்க்க முறைமாற்று ஏற்பாடு மேற்கொள்ளப்பட்டது. வளர்ந்து வரும் பயிர்கள் சாவியாகப்போகாமல் காப்பதற்காக, நீர்த்தேக்கங்களில் குறைந்த அளவு இருக்கவேண்டிய தண்ணீரும் பாசனத்திற்காக விடப்பட்டது. இந்த நீர்த்தேக்கங்களிலிருந்து பாசனம் பெறும் ஆயக்கட்டுப் பகுதிகளில் சிலவற்றில் நீண்டகாலப் பயிர் விளைவிக்கப்படுவதும் இந்த இடர்ப் பாட்டிற்கு ஒரு காரணமாகும். ஏனெனில், பாசன ஏற்பாடு குறுவைப் பயிர்களுக்கு மட்டும்தான் அமைய முடியும். பெரிய நீர்த்தேக்க ஏற்பாடு களின்கீழ் மொத்தமுள்ள 23 லட்சம் ஏக்கர் பரப்பளவில் சுமார் 2 லட்சம் ஏக்கர் பரப்பளவுள்ள நிலங்கள் பாதிக்கப்படும் என்று எதிர்பார்க் கப்படுகிறது. கீழ்பவானி திட்டத்தின் கீழுள்ள இரண்டாம் முறை ஆயக் கட்டுப் பகுதியும் வீடூர் ஆயக்கட்டுப் பகுதி முழுவதும், மணிமுத்தாறு, பெரியாறு, வைகை, அமராவதி ஆயக்கட்டுப் பகுதிகளின் கணிசமான பகுதியும் இப் பற்ருக்குறை நிலையினுல் பாதிக்கப்பட்டன.

செங்கற்பட்டு, வட ஆற்காடு மாவட்டங்களில் ஏற்பட்ட வறட்சி நிலைமை யின் காரணமாக துயர் தணிப்பு நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளும் வகை யில் அரசு, பொதுப்பணித்துறை நீர் வழங்கு வாய்க்கால்களைத் தூர்வாரி பண்படுத்துவதற்காகவும், பொதுப்பணித்துறை ஏரிகளைச் செப்பனிடுவதற் காகவும், ரூ. 9·03 லட்சம் செலவை மேற்கொள்ள அரசு சனவரி 1969-ல் ஒப்பளிப்பு வழங்கியது. மேற்சொன்ன துயர் தணிப்புப் பணி களில் ஏற்பட்ட முன்னேற்றத்தை அரசு 1969-ம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதம் 17-ம் தேதியன்று ஆய்வு செய்தது. நடப்பாண்டில் (1968–69) செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் துயர் தணிப்பு நடவடிக்கை குறித்து 128 பணி களை மேற்கொள்வதற்காக ரூ. 5 லட்சம் செலவிட முடிவு செய்யப்பட்டது. வறட்சிக்கான துயர் தணிப்பு நடவடிக்கைகளை, தமிழ் நாட்டின் பிற மாவட் டங்களிலும் அதாவது இராமநாதபுரம், தென் ஆற்காடு முதலிய மாவட் டங்களிலும் மேற்கொள்ள முடிவு செய்யப்பட்டது.

நமது மாநிலத்தில் நீரும் நிலமும் குறைந்த அளவிலேயே கிட்டுகின் றது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அறிவர். நில மேல் நீர் வாய்ப்புக்களைப் பாசனத்திற்குப் பயன்படுத்திக் கொள்வதற்கான பல் வேறு திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டு ஏறத்தாழ எல்லாப் பணிகளும் முடிக் கப்பட்டு விட்டன. எனவே, நமது மாநிலத்தில் நிலத்திற்கடியில் கிடைக்கக்கூடிய நீர்வளத்தைக் கண்டுபிடித்துப் பயன்படுத்திக் கொள்வது குறித்த முயற்சிகளை நாம் மேற்கொள்ள வேண்டும். இந்த நோக்குடன் நிலத்திற்கடியில் நீர்வளம் கிடைக்கக்கூடிய வாய்ப்புகளை விஞ்ஞான

1969 மார்ச் 17]

முறையில் ஆய்ந்து அறிவதற்கான பணியை இரண்டு நிறுவனங்கள் மேற்கொண்டுள்ளன. அவையாவன (1) ஐக்கிய நாடுகள் வளர்ச்சித் திட்டத்தைச் சேர்ந்த நில நீர்வளத் திட்டம்; (2) பொதுப்பணித் துறையைச் சேர்ந்த நில நீர்ப் பிரிவு. நில நீர் ஆய்வின் முடிவுகளையொட்டி உற்பத்தித் திட்டங்கள் மேற்கொள்ளப்படும். நில நீர்வளம் ஒன்றே பாசன வாயிலாக அமைந்துள்ள வறண்ட பகுதிகளில் பாசனம் அளிப்பதற்காகவும், பிற பகுதிகளில் கிட்டும் பாசன வாய்ப்புக்களைப் பெருக்குவதற்காகவும் இத்தகையத் திட்டங்கள் மேற்கொள்ளப்படும்.

காவிரி சங்கமத்தைப் பொறுத்தவரையில் மேற்பரப்பில் உள்ள பாசன வாய்ப்புக்களுக்குக் கூடுதலாக, நில நீர்வளத்தைப் பயன்படுத்துவதற்கான திட்டமொன்று வகுக்கப்பட்டுள்ளது. இத் திட்டத்தில் மிக அக்கறை காட்டிவரும் உலக வங்கி, ஐக்கிய நாடுகள் வளர்ச்சித் திட்டத்தைச் சேர்ந்த சிறப்பு நிதித் திட்டத்தின் முடிவுகளை யொட்டி, தஞ்சாவூர் கழிமுகப் பகுதிக்காக, விரிவாக இணைக்கப்பெற்ற வளர்ச்சித் திட்டமொன்று வகுக்கப்படலாமென்று ஆலோசனை கூறியுள்ளது. இது அரசின் ஆய்விலுள்ளது.

திட்டப் பணிகள் எந்த அளவுக்கு முன்னேறியுள்ளன என்பது பற்றிய விவரங்களை இப் பேரவையின்முன் வைக்கப்பட்டுள்ள விரிவான ஆய்விலிருந்து தெரிந்துகொள்ளலாம்.

வைகை வாய்க்கால்களைப் புதுப்பிப்பதற்காக ரூ. 395 லட்சம் செலவில் வேலைத்திட்டமொன்றை மேற்கொள்ள சென்ற ஆண்டு நாம் ஒப்புதல் வழங்கினோம். தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் காவிரி வாய்க்கால்களில் சீரமைப்பதற்காக ரூ. 23 கோடி செலவாகக்கூடிய அடங்கல் திட்டமொன்று அரசின் ஆய்வில் உள்ளது. இவ் வேலைத் திட்டத்தினை நான்காம் திட்டத்தில் சேர்க்கக் கருதப்பட்டுள்ளது. 1,08,000 எக்கர் பரப்பளவிற்குப் பாசன வசதியை உறுதிப்படுத்தவும் மேலும் 3,50,000 எக்கர் பரப்பளவுள்ள நிலங்களுக்கு இருபோக பாசன வசதியை ஏற்படுத்தவும் இத் திட்டம் வகை செய்யும். காவிரிக் கழிமுகப் பகுதி பாசன ஏற்பாட்டின் கீழ் ரூ. 3·9 லட்சம் செலவில் 16 வாய்க்கால்களை முன்னோடி வேலைத் திட்டங்களாக வெட்டும் பணி ஏற்கெனவே மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. பின்னர் இவை தலைமைத் திட்டத்தோடு சேர்க்கப்படும். மேற்கொண்டும் ஐந்து வாய்க்கால்களை வெட்டும் பணி மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

சிறுபாசனத் திட்டத்தின்கீழ் நடப்பாண்டில் 1968 டிசம்பர் வரையில் நாம் ரூ. 1,57 லட்சம் செலவு செய்துள்ளோம். 31,705 எக்கர் பரப்பளவுள்ள நிலங்களுக்குப் புதிதான பாசன வசதி ஏற்படுத்திக் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதுடன், தற்போதுள்ள 74,000 எக்கர் பரப்பளவுள்ள நிலங்களுக்குப் பாசன வசதி உறுதிப்படுத்தப்பட்டது. நீரில் மூழ்கக்கூடிய 290 எக்கர் பரப்பளவுள்ள நிலங்கள் நீரில் மூழ்காதபடி வகை செய்யப்பட்டது.

பாசனம், கட்டிடங்கள், வெள்ளத் துயர் தணிப்பு நடவடிக்கைகள் பாசனத் திட்டங்களுக்கான ஆய்வு போன்ற பல்வேறு பணிகளை வெவ்வேறு அதிகாரிகள் கவனித்து வந்தனர். இதனால் தங்கள் குறைகளைத் தீர்த்துக்கொள்ள விழையும் பொதுமக்கள் எந்த அதிகாரியை நாட வேண்டுமென்று அவர்களிடையே குழப்பம் ஏற்பட்டு வந்தது, இந்த நிலைமையைத் தவிர்க்க, ஒருங்கிணைந்த நிறுவனம் ஒன்றை நிறுவவும் ஒவ்வொரு அதிகாரிக்கும் தனித்தனி அதிகார வரம்பைப் பிரித்துக் கொடுக்கவும் இந்த அரசு ஏற்பாடு செய்தது. அரசு செய்துள்ள முக்கியமான மாற்றங்களில் இதுவும் ஒன்றாகும். இவ்வேலைத் திட்டம் 1968-ம் ஆண்டு எப்ரல் மாதம் 1-ம் தேதி முதற்கொண்டு செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது.

சென்னை மாநகருக்கு நீர் வழங்கல், உள்நாட்டு நீர் வழிகள், சாலைகள் ஆகிய பணிகளும் என்னுடைய பொறுப்பின்கீழ் உள்ளன. அவைபற்றியும் சில சொற்கள் சொல்ல விழைகிறேன்.

சென்னை மாநகரில் குடிநீர்த் தேவையை நிறைவு செய்வதுபற்றி இம் மாநில அரசு மிகுந்த நாட்டம் செலுத்திவருகிறது. ரூ. 21·3 கோடி செலவில் வீராணம் ஏரியிலிருந்து காவிரி நீரைக் கொண்டு வருவதற்கான திட்டமொன்றுக்கு இம் மாநில அரசு 1968, நவம்பர் திங்களில் ஒப்புதல் வழங்கியது. இந்த திட்டத்தின்மூலம் நாள் ஒன்றுக்கு 400 லட்சம் காலன் நீர் கிடைக்குமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. மொத்தம் 135 மைல் தொலைவிற்கு 66 அங்குலம் விட்டமுள்ள உறுதிப்படுத்தப்பட்ட கற்கலவைக் குழாய்கள் போடப்பட்டு, அவை மூலம் நீரைச் சென்னை மாநகருக்கு எடுத்துவரத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. வீராணம் ஏரியிலிருந்து முதற்கண் நீர் இறைப்பதுடன் வடலூர், திண்டிவனம் இரண்டு இடங்களிலும் விசையேற்ற நிலையங்கள் அமைக்கப்பட்டு நீர் இறைக்கப்படும். இத் திட்டம் குறித்து விரிவான வரைபடங்களும் மதிப்பீடுகளும் தயாரிக்கப்பட்டு வருகின்றன. இப்பணி 1969 மார்ச் முடிவுக்குள் முடிவுறும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. 1969 ஏப்ரல் முதற்கொண்டு இப் பணி முழு வேகத்துடன் தொடங்கப்படும். இவ் வேலைத்திட்டத்திற்காக 1969–70 திட்ட மதிப்பீட்டில் 50 லட்சம் நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது. வடகிழக்குப் பருவமழை பொய்த்ததன் விளைவாக ஏற்பட்டுள்ள தற்போதைய குடிநீர் நெருக்கடியைச் சமாளிப்பதற்காக தாமரைப்பாக்கம் பஞ்சட்டி பகுதிகளில் நில நீர் வாயில்களைப் பயன்படுத்தி சென்னைக்கு நீர் வழங்கும் அவசரத் திட்டமொன்றை ரூ. 37 லட்சம் செலவில் மேற்கொள்ள அரசாங்கம் 1969 பிப்ரவரித் திங்களில் ஒப்பளிப்பு வழங்கியது.

கூவம் மேம்பாட்டுத் திட்டம், பக்கிங்காம் கால்வாய்த் திட்டம் ஆகிய பணிகளை மேற்கொள்ள அரசு 1967-ம் ஆண்டு மத்தியில் ஒப்பளிப்பு வழங்கியது. இவை நிறைவேற்றப்பட்டு வருகின்றன. ஆற்றின் வாய்ப்பகுதியில் கரை கட்டும் பணி ஏறத்தாழ முடிவடைந்துவிட்டது. சுவர் கட்டும் பணியும் விரைவாக நடைபெற்று வருகிறது. ஆற்றின் வாய்ப்பகுதியில் மணல்வாரிப் பொறி ஒன்றையும் பொறி மதகு ஒன்றையும் நிறுவுவதற்கான ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டு வருகின்றன. இத்திட்டத்திற்காக 1968–69-ல் (1969 பிப்ரவரி வரையில்) ரூ. 2·68 லட்சம் செலவிடப்பட்டுள்ளது. இதுவரையில் இத்திட்டத்திற்கான மொத்தச் செலவு ரூ. 3·92 லட்சம். 1969–70-ல் கூவம் மேம்பாட்டுத் திட்டத்திற்காக ரூ. 5 லட்சமும் பக்கிங்காம் கால்வாய்த் திட்டத்திற்காக ரூ. 8 லட்சமும் செலவிட நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது. கூவம் மேம்பாட்டுத் திட்டத்தின் முதல் நிலைப்பணி 1970–71 இறுதியில் முடிவடையும். இப் பணி முடிவடைந்தவுடன் கூவம் ஆறு அலை மோதும் ஆறாக அமைந்துவிடும். அதற்குப் பிறகு ஆற்றங்கரையை எழில்படுத்தும் பணியை மேற்கொள்ளவும் இதற்காக ஆற்றின் கரையோரங்களில் வாழும் குடிசைப் பகுதி மக்களின் மறுவாழ்விற்கு வகை செய்வதற்காகவும் ரூ. 30 லட்சம் செலவிடப்படும்.

மத்திய சாலை நிதியிலிருந்து இந்திய அரசு ஆண்டுதோறும் வழங்கும் நிதி போதவே போதாது. 1967–68-ல் ரூ. 22·8 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டது. ஆனால், நடப்பாண்டில் ஏற்கனவே ஏற்றுக் கொண்ட பொறுப்புகளுக்கென 30 லட்சம் ரூபாய் உட்பட ரூ. 57 லட்சம் ஒதுக்கப்பட வேண்டுமென்று நாம் கேட்டுள்ளதற்கு மாறாக இதுவரையில் ரூ. 27 லட்சம் மட்டுமே வழங்கப்படுமென்று இந்திய அரசு குறிப்பிட்டுள்ளது. மத்திய சாலை நிதியிலிருந்து மாநில அரசுக்குக் கிடைக்கவேண்டிய இறுதிப் பங்குத் தொகையை இந்திய அரசு இன்னும் முடிவு செய்யவில்லை. தற்காலிக அடிப்படையிலேயே இதற்கான நிதியை ஒதுக்கி வருகின்றது. நமது வளர்ச்சித் துறையில் மிக முக்கியமான இத் திட்டங்களுக்காக நமது தேவைகளை இந்திய அரசு உணர்ந்து உரிய காலத்தில் உதவித் தொகை வழங்க முன்வர வேண்டுமென்று வலியுறுத்த விரும்புகிறேன்.